

ECHO PARAFIALNE

Gazetka Parafialna
Parafii pw. Św. Wojciecha w Tarnawie Górnej

18/2/2013

Bóg, w Swojej odwiecznej Miłości do człowieka, po raz kolejny przypomina znak EMMANUELA. Pragnie, byśmy Go na nowo przyjęli do siebie tak, jak Maryja i Józef. Powtarza do każdego z nas – „Nie bój się”!

W tę Noc Betlejemską dzieląc się opłatkiem z każdym z Was pragniemy wspomnieć słowa wieszczą Cypriana Kamila Norwida: „Jest w moim kraju zwyczaj, że w dzień wigilijny przy wejściu pierwszej gwiazdy wieczornej na niebie, ludzie gniazda wspólnego łamią chleb biblijny najtkliwsze przekazując uczucia w tym chlebie”.

Niech ogarnie Was uczucie radości, miłości i szczęścia rozlewając się obfitością łask, które niech Nowonarodzone Dziecię Boże wniesie w życie Wasze i Waszych Rodzin. Niech składany pokłon u żłóbka wprowadzi w Was poczucie bezpieczeństwa i pokoju w Nowym 2014 Roku dając siłę do realizacji Marzeń, o które warto walczyć; Radości, którymi warto się dzielić; Przyjaciół, z którymi warto być i Nadziei, bez której nie da się żyć.

Opromienionych miłością Bożej Dzieciny Świąt Bożego Narodzenia i pomyślności
w Nowym Roku,

Życzy redakcja Echa

Boże Dziecię prosi o naszą miłość!

Nasz Adwent, nasze oczekiwanie na przyjście Jezusa dobiega końca. Czy jesteśmy już gotowi na przyjęcie Zbawiciela? Czy nasze serca są gotowe? Jeżeli nie oddamy Bogu naszych trudnych spraw, nie pojednamy się z tymi, z którymi coś nas poróżniło, nie zbierzemy się na odwagę wyznania swoich win zaniedbań to nie będziemy w stanie cieszyć się prawdziwą radością, gdy w wigilijną noc zajaśnieje gwiazda przypominająca przyjście Zbawiciela. Jezus - tak jak każde dziecko - zapragnie ciepła, naszego ciepła. Gdy zdecydujemy się Go zaprosić, powinniśmy dać Mu to co najcenniejsze. Miłość i serce. Po Bożym Narodzeniu będzie Sylwester – ostatni dzień roku. Czy mimo uciech i zabawy pomyślimy, by Bogu podziękować za mijający rok? Wielu z nas na następny dzień z szumem muzyki w uszach uda się na Mszę świętą prosić Boga o pomyślność w Nowym Roku. Ten stary zostawiamy daleko za sobą, bo myślimy już tylko o nowych planach. A ilu z nas powie Bogu: dziękuję – było dobrze, czasem źle, ale dziękuję za to, że byłeś ze mną i dałeś siły by przetrwać trudne chwile. Wielki Bóg z miłości do człowieka stał się malutkim dzieckiem. Pozwolił się wziąć w ramiona Maryi i Józefa. On, który utrzymuje w istnieniu cały wszechświat, oddał się w ręce człowieka. Jezus przychodzi i dziś i pragnie zostać przez nas przyjęty. Czy chcesz przyjąć Jezusa do siebie, do domu, do swojego życia? Zwłaszcza w świątecznym czasie, przy śpiewie kolęd, w blaskach choinki często mamy ochotę wykrzyknąć: Tak! Chcę Cię, Jezu na dobre i na złe! Ale trzeba się zastanowić, czy, aby na pewno. Dziś zachwycamy się Jezusem takim ślicznym w żłóbku, ale zaraz po świętach trzeba Go będzie” brać na ręce i nieść” do szkoły, zakładu pracy, w codzienne życie. I mieć świadomość, że zawsze, gdy świat będzie nas zwodził swymi pokusami, Jezus odezwie się w naszym sumieniu: Nie postępuj tak! Żyj tak a nie

inaczej, bo Ja taki jestem! Czy nie oddamy wtedy z powrotem Pana Jezusa, tłumacząc, że to nasze chrześcijaństwo, to takie nie dzisiejsze, nie życiowe, a tak w ogóle to Kościół wtrąca się w nie swoje sprawy? Ale gdy zaufamy i będziemy się liczyć z Tym głosem, to On da nam tak dużo, że aż trudno pojąć. On da nam prawdziwe życie! Nie na kilkadziesiąt lat, ale na wieczność! Wielkość tego daru zakryta jest dla oczu. Widzi się ją tylko sercem. Poprzez Spowiedź świętą, Komunię świętą, czytanie Pisma św., życzliwą postawę wobec bliźnich. Dokonuje się prawdziwa przemiana naszego życia. Należy czuwać, strzec pilnie tych skarbów Bożej obecności i nie zamieniać prawdziwej Miłości na sztuczne propozycje tego świata, który nie chce przyjąć Boga, a nawet walczy z Krzyżami. Bowiem jak mówił św. Jan Vianney; „Nasze jedyne szczęście na ziemi to kochać Boga i wiedzieć, że Bóg nas kocha!” Nie wiemy, co nas czeka w tym Nowym Roku. Bóg to wie i właśnie dlatego warto Go prosić, aby to, co dla nas przygotował, nie było ponad nasze siły. Najważniejsza powinna być dla nas świadomość, że w dni Nowego Roku nie wchodzimy sami, ale z Jezusem i Maryją. Warto, więc Im powierzyć czas, który jest

przed nami. Pomyślimy, aby w tym roku, na Mszę św. przynosić swoje życie, sprawy minionego i przyszłego tygodnia, by zobaczyć je w świetle czytanego Słowa Bożego. Spróbujmy też swoje codzienne sprawy składać Jezusowi na ołtarzu, by je uświęcił i przemienił. Wszystko to można zrozumieć tylko z Jezusem w blasku betlejemskiej stajni, gdy obecność Dziecięcia nas otuli, doda odwagi, aby patrzeć z nadzieją na swoje życie. I dlatego trzeba do niej pójść i powiedzieć: Tak, Jezu! Chcę przyjąć Cię do swojego serca! Chcę byś narodził się we mnie prawdziwie! Bądź ze mną i moimi bliskimi nie tylko w święta, ale każdego dnia ziemskiego życia. Są takie chwile w życiu, kiedy jesteśmy w szczególny sposób zapraszani do tego, by wszystko zacząć od nowa. Takim właśnie czasem jest Nowy Rok. Pasterze, którzy przyszli do szopy, wyszli z niej jako inni ludzie. Tak stanie się i z Tobą, jeśli przyjdiesz, pokłonisz się, uklęknieś i bez obaw opowiesz Jezusowi o tym, co Cię boli, przeprosisz za zło, przytulisz się do Jego Miłosiernego Serca i tak po prostu powiesz Mu, że Go kochasz. „Dziecię nam się narodziło... Syn został nam dany...” Zatem idź z ufnością i pokorą do żłóbka Bożej Dzieciny po nowe siły, po błogosławieństwo i największy skarb – po dar Miłości. Zobaczysz jak Pan Bóg zaskoczy Cię Swoją Miłością! Pozwól wziąć się za rękę Dziecięciu z Betlejem; nie bój się, zaufaj Mu!

IRedl

CHLEB MIŁOŚCI Halina Golczowa

A gdy zabłyśnie gwiazda w błękitnej dalekości.
Będziemy z sobą dzielić Oplatek – chleb Miłości.
A łamiąc okruch biały, wśród nocy świętej ciszy,
Niechaj się serca nasze jak dzwony rozkołyszą.
Oto już cud się spełnia, już biją w niebo dzwony
O witajże nam, Jezu, w Betlejem narodzony.

Rozwarły się niebiosy, już kolęd płyną dźwięki:
O witajże nam, witaj, Jezuniu malusieńki.
Ty, któryś jest Miłością i Sercem tego świata,
Zagarnij serca nasze i w Imię Swoje zbrataj.
Niechaj zamilkną swary, zawiści, ludzkie złości.
Noc święta, wigilijna... Dzielimy -

CHLEB MIŁOŚCI.

Święta kościelne – Trzech Króli

Poprawna nazwa dnia Trzech Króli brzmi Święto Objawienia Pańskiego. To jedno z trzech największych świąt, obok Wielkanocy i Bożego Narodzenia. Jest ono obchodzone od pierwszych wieków naszej ery, również w obrządku prawosławnym. Przypomina nam, kim jest Chrystus i potwierdza jego boskość. Zgodnie z Ewangelią św. Mateusza, za panowania króla Heroda w Judei do miejsca narodzin Jezusa przybyli ze Wschodu mędrcy, obecnie nazywani królami, którzy złożyli mu dary. Kacper ofiarował kadzidło - symbol boskości, Melchior złoto - symbol władzy królewskiej, a Baltazar mirrę (używaną do balsamowania ciała) - zapowiedź męczeńskiej śmierci. W Polsce święto Trzech Króli do 1960 roku było dniem wolnym od pracy. Jednak w listopadzie 1960 r. zostało zniesione. Teraz ponownie możemy je obchodzić. W jaki sposób? - Łączy się to z uczestnictwem w mszy świętej, podczas której zostają poświęcone kadzidło, mirra i kreda. Później tą kredą oznacza się drzwi, pisząc litery KMB, stawiając krzyżyk oraz datę. Z jednej strony nawiązują one do inicjałów królów. Z drugiej, po łacinie, są skrótem od "Christus mansionem benedicat" (Niech Chrystus błogosławi ten dom), co jest manifestacją wiary. Obecnie 6 stycznia jest dniem wolnym w 9 krajach UE. O mędrcach ze Wschodu, którzy złożyli hołd Jezusowi, niewiele wiadomo. Wspomina o nich tylko Ewangelia wg św. Mateusza. Nie wiadomo jednak, ilu ich było, jakie mieli imiona, kolor skóry, jakiej byli narodowości. Nie wiadomo, kim byli: magami, mędrcami czy królami. Królami ze Wschodu zostali nazwani w III wieku n.e. Ich imiona - Kacper, Melchior, Baltazar - pojawiły się po raz pierwszy ok. roku 520 na mozaice w kościele San Apollinare Nuovo w Rawennie.

AZ

Święto Świętej Rodziny

Wyjątkowość tej Rodziny przejawiała się przede wszystkim tym, że zamieszkał w Niej Bóg i On ją uświęcił. Czy to była szczęśliwa rodzina? Po ludzku trzeba by odpowiedzieć, że nie. Spotykały ją chyba wszystkie niedogodności, jakie mogą spotkać młode małżeństwo z Dzieciątkiem: bezdomni, niechciani i odrzuceni, potraktowani jak zwierzęta, bez środków do życia, poszukiwani w celu zabicia ich dziecka. Bóg w postaci anioła prowadził ich losem. Wyszli z tego zwycięską ręką, uczynili coś, co niemożliwe było po ludzku – ocalili Jezusa i wychowali Go, spełnili dobrze swoje zadanie. Ich sukces był wynikiem współpracy z Bogiem poprzez każdy dzień ich życia, słuchali Go, byli mu poddani. A więc szczęśliwa rodzina to taka, która dojrzała i odpowiedzialnie planuje swoją przyszłość, ufa

Bogu i prosi Go o pomoc w każdej potrzebie oraz powierza mu się codziennie w swoich troskach i zmartwieniach. Taką rodzinę, taką wizję rodziny dziś głosi Kościół i powtarza, aby rodzina była szczęśliwa musi być Bogiem silna. Kiedy człowiek budując rodzinę nie zapomni o odpowiedzialności i dojrzałości, zaufaniu i współpracy z Bogiem, to mimo wielu przeciwności, jakie może go spotkać nigdy nie powie, że życie nie ma sensu i rodzina to fikcja. Święta Rodzina jest przykładem szczęścia, bo mimo wielu nieprzyjemności i zagrożeń, jest stawiana przez Kościół, jako wzór dla dzisiejszych rodzin. Innej koncepcji rodziny nie ma, rodzina jest niezastąpiona.

AZ

Modlitwa Ojca Świętego bł. Jana Pawła II w intencji rodzin

Boże, od którego pochodzi wszelkie ojcostwo w niebie i na ziemi, Ojcze, który jesteś Miłością i Życiem, spraw, aby każda ludzka rodzina na ziemi przez Twego Syna, Jezusa Chrystusa, „narodzonego z Niewiasty” i przez Ducha Świętego stawiała się prawdziwym przybytkiem życia i miłości dla coraz to nowych pokoleń. Spraw, aby Twoja łaska kierowała myśli i uczynki małżonków ku dobru ich własnych rodzin i wszystkich rodzin na świecie. Spraw, aby młode pokolenie znajdowało w rodzinach mocne oparcie dla swego człowieczeństwa i jego rozwoju w prawdzie i miłości. Spraw, aby miłość umacniana łaską Sakramentu Małżeństwa okazywała się mocniejsza od wszelkich słabości

i kryzysów, przez jakie nieraz przechodzą nasze rodziny. Spraw wreszcie – błagamy Cię o to za pośrednictwem Świętej Rodziny z Nazaretu - ażeby Kościół wśród wszystkich narodów ziemi mógł owocnie spełniać swe posłannictwo w rodzinach poprzez rodziny. Przez Chrystusa Pana naszego, który jest Drogą, Prawdą i Życiem na wieki wieków. Amen.

Kanonizacja papieży **Jana Pawła II i Jana XXIII** - 27 kwietnia 2014 roku w święto Bożego Miłosierdzia.

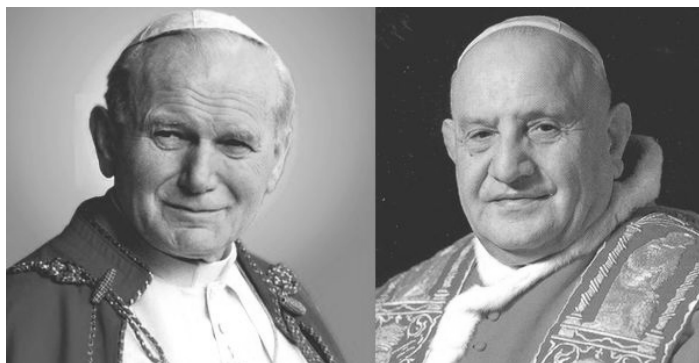
Decyzję o tym podjął w dniu 30 września br. w Watykanie konsystorz, czyli zgromadzenie kardynałów pod przewodnictwem papieża Franciszka. Data jest niewątpliwie symboliczna, ponieważ Boże Miłosierdzie rozprzestrzeniło się z Krakowa na cały świat i to jest zasługa Jana Pawła II poprzez kanonizację św. Faustyny i jego osobiste nabożeństwo i zawierzenia świata Bożemu Miłosierdziu.

Papież Jan XXIII (Angelo Roncalli) został ogłoszony błogosławionym przez papieża Jana Pawła II 3 września 2000 roku. Natomiast proces beatyfikacyjny Jana Pawła II, który zmarł 2 kwietnia 2005 roku, rozpoczął się już miesiąc i jedenaście dni po jego śmierci.

Pontyfikat **papieża Jana XXIII** trwał od 28 października 1958 roku do 3 czerwca 1963 roku. Pomimo tak krótkiego pontyfikatu dokonał wielkiej rzeczy jakim było zwołanie Soboru Watykańskiego II, który umożliwił dostrzeżenie możliwości głoszenia Ewangelii w dzisiejszym świecie. Zwano go „Janem Pokornym”, „Janem Uśmiechniętym”.

Papież Jan Paweł II (Karol Józef Wojtyła) został wybrany 16 października 1978 r. Jego pontyfikat wyróżniał się wieloma pielgrzymkami. Mimo zamachu, choroby i nacisku mediów z powodu częstych później pobytów w szpitalu nie ustąpił i zmarł po niespełna 27 latach pontyfikatu - 2 kwietnia 2005 roku. Doczesne szczątki obu papieży spoczywają w bazylice świętego Piotra w Watykanie. Ciało papieża Jana XXIII u stóp ołtarza świętego Hieronima, zaś trumna z ciałem papieża Jana Pawła II w kaplicy świętego Sebastiana.

Poniżej przypominamy krótko przebieg procesu beatyfikacyjnego i kanonizacyjnego naszego rodaka Jana Pawła II.

Rok 2005 - 2 kwietnia – o godz. 21.37 „w czasie I Nieszporów święta Miłosierdzia Bożego” w swym pokoju w Pałacu Apostolskim w Watykanie zmarł Jan Paweł II. Jego odejściu do wieczności towarzyszą modlitewnie wielkie rzesze wiernych na Placu św. Piotra, a za pośrednictwem stacji telewizyjnych, obecnych tam i śledzących na bieżąco przebieg wydarzeń, również miliony ludzi na całym świecie. Hołd zmarłemu przed jego trumną wystawioną w bazylice św. Piotra do czasu pogrzebu złożyło ponad 3 mln osób z całego świata, którzy stali często wiele godzin w ogromnej kolejce, by przez chwilę popatrzeć po raz ostatni na jego doczesne szczątki i pomodlić się za niego.

8 kwietnia – na Placu św. Piotra uroczysty pogrzeb Ojca Świętego pod przewodnictwem dziekana Kolegium Kardynalskiego kard. Josepha Ratzingera. Obecne są oficjalne delegacje 169 państw, w tym 69 głów państw (wśród nich 10 monarchów) i 17 szefów rządów oraz ponad 100 tys. osób, którym udało się dostać na Plac. Wśród wiernych widać transparenty z napisem „Santo subito”, czyli „Święty natychmiast” – w ten sposób ludzie dali wyraz swemu szacunkowi i miłości do zmarłego oraz przekonaniu, że swoim życiem zasłużył na wyniesienie na ołtarze.

9 maja – reskrypt (dokument) prefekta Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych kard. José Saraivya Martinsa, informujący, że nowy papież Benedykt XVI zezwolił na odstąpienie od wymaganego przez przepisy kościelne okresu 5 lat od śmierci danej osoby i na rozpoczęcie procesu beatyfikacyjnego Jana Pawła II od zaraz. Oficjalne ogłoszenie tego dokumentu nastąpiło 13 maja podczas spotkania nowego papieża z duchowieństwem rzymskim w bazylice św. Jana na Lateranie, wywołując długotrwałą owację zgromadzonych.

18 maja, 85. urodziny Jana Pawła II – edykt kard. Camillo Ruiniego, wikariusza generalnego Jego Świątobliwości dla diecezji rzymskiej, który „zachęca wszystkich i poszczególnych wiernych, aby nas informowali bezpośrednio bądź przekazywali Trybunałowi Diecezjalnemu Wikariatowi Rzymu (...) wszelkie informacje, które mogą zawierać jakiegokolwiek elementy przemawiające na korzyść bądź przeciwko opinii świętości wspomnianego sługi Bożego”. Dokument ten wisiał odtąd dwa miesiące na bramie Wikariat Rzymu, a także Krakowskiej Kurii Metropolitalnej oraz został ogłoszony na łamach rzymskiego informatora diecezjalnego „Rivista Diocesana” i dzienników „Osservatore Romano” i „Avvenire”.

28 czerwca – oficjalne rozpoczęcie procesu beatyfikacyjnego w diecezji rzymskiej; postulatorem sprawy zostaje mianowany ks. Sławomir Oder - doktor obojga praw, przewodniczący Trybunału Apelacyjnego Wikariat Rzym), który wcześniej był m.in. postulatorem sprawy bł. ks. Stefana Frelichowskiego, kapłana-męczennika, beatyfikowanego przez Jana Pawła II w 1999 r.

4 listopada – rozpoczęcie procesu beatyfikacyjnego w archidiecezji krakowskiej, w katedrze na Wawelu pierwsze posiedzenie Trybunału Rogacyjnego pod przewodnictwem bp. Tadeusza Pieronka.

Rok 2006 - 29 stycznia – w wypowiedzi dla włoskiego radia RAI ks. St. Oder potwierdził pogłoski, że ustalono już cud, który będzie podstawą do wyniesienia papieża Polaka na ołtarze.

1 kwietnia – w katedrze na Wawelu zakończono proces rogatoryjny w archidiecezji krakowskiej, połączony z ingresem kardynalskim metropolity krakowskiego. W kazaniu wygłoszonym podczas Mszy św. ujawnił on, że w toku procesu przesłuchano ponad stu świadków.

27 maja – podczas pobytu w Kalwarii Zebrzydowskiej w ramach swej podróży apostołskiej do Polski Ojciec Święty wyraził nadzieję na „rychłą beatyfikację i kanonizację Jana Pawła II”.

Rok 2007 - 23 marca – trybunał diecezjalny w Rzymie, badający sprawę uzdrowienia jednej z francuskich zakonnic za wstawiennictwem papieża Polaka, **potwierdził fakt zaistnienia cudu**, nie ujawniając na razie żadnych danych o niej (poza wiekiem – ma ona 40 lat). (Później podano, że nazywa się ona Marie-Simone Pierre-Normand i należy do zgromadzenia Małych Sióstr Macierzyństwa Katolickiego.) Po niespodziewanym uzdrowieniu, o które jej współsiostry modliły się za wstawiennictwem Zmarłego, powróciła ona do pracy w szpitalu dziecięcym. Ks. Oder poinformował jednocześnie, że istnieje kilkaset świadectw dotyczących uzdrowień za wstawiennictwem Jana Pawła II. Trybunał beatyfikacyjny jest na etapie przygotowywania kolejnych procesów dotyczących cudów.

2 kwietnia – w Bazylice św. Jana na Lateranie, w obecności wikariusza generalnego Rzymu kard. Camillo Ruiniego, nastąpiło zamknięcie procesu beatyfikacyjnego na szczęblu diecezji rzymskiej, po czym **przekazano całą dokumentację sprawy Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych**.

Jeszcze żaden proces tego rodzaju na poziomie diecezji w naszych czasach nie rozpoczął się tak szybko po śmierci danego kandydata na ołtarze i nie zakończył się w ciągu niespełna dwóch lat od jego otwarcia.

Rok 2009 - 13 maja - komisja teologów Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych wydała pozytywną opinię w sprawie heroiczności cnót Jana Pawła II.

16 listopada – w watykańskiej Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych obradowała komisja kardynałów w sprawie beatyfikacji Jana Pawła II. Na zakończenie przegłosowano decyzję o skierowaniu do Benedykta XVI prośby o wyniesienie polskiego papieża na ołtarze. Do całkowitego zakończenia procesu beatyfikacyjnego potrzebne jest promulgowanie (zatwierdzenie) przez Ojca Świętego dekretów: o heroiczności cnót Jana Pawła II i o uznaniu cudu przypisywanego jego wstawiennictwu.

19 grudnia – Benedykt XVI podpisał dekret o uznaniu heroiczności cnót Jana Pawła II, który zamyka zasadniczą część jego procesu beatyfikacyjnego.

Rok 2010 - 21 października – posiedzenie Komisji Lekarskiej Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych. Pozytywna opinia o autentyczności cudownego uzdrowienia francuskiej zakonnicy, s. Marie-Simone Pierre Normand, przypisywanego wstawiennictwu Jana Pawła II

14 grudnia - posiedzenie Komisji Teologicznej Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych, która jednomyślnie wypowiedziała się za uznaniem cudu.

Rok 2011 - 11 stycznia – posiedzenie kardynałów i biskupów – członków Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych, którzy jednomyślnie wyrazili opinię pozytywną na temat cudu przypisywanego wstawiennictwu Sługi Bożego, Jana Pawła II. Orzeczenie to przedstawiono Ojcu Świętemu, który w 3 dni później podjął decyzję o dacie beatyfikacji.

14 stycznia - Benedykt XVI podpisał dekret o uznaniu o autentyczności cudownego uzdrowienia francuskiej zakonnicy, s. Marie-Simone Pierre Normand. Poinformowano, że uroczystości beatyfikacyjne odbędą się 1 maja br. w Watykanie.

1 maja – w Rzymie Ojciec Święty uroczystie ogłosił błogosławionym swego poprzednika. Relikwiarz z krwią nowego błogosławionego wniosła francuska zakonnica Marie Simon-Pierre Normand, uzdrowiona za jego wstawiennictwem. Jego wspomnienie liturgiczne papież wyznaczył na 22 października (pamiętka uroczystego rozpoczęcia pontyfikatu Jana Pawła II w 1978). W uroczystości brało udział ok. półtora miliona pielgrzymów z całego świata (w tym ok. 300 tys. Polaków) oraz delegacje rządowe i inne oficjalne kilkudziesięciu państw świata, m.in. 16-osobowa delegacja polska z prez. Bronisławem Komorowskim na czele. Wśród kilkuset koncelebrujących kardynałów i biskupów było 68 hierarchów z naszego kraju.

Niemal nazajutrz po tym obrzędzie rozpoczął się – na razie jeszcze nieoficjalnie – proces kanonizacyjny, w którym postulatorem był, podobnie jak przed beatyfikacją, ks. Sławomir Oder

Rok 2013 - 2 lipca – Komisja kardynałów Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych zatwierdziła przedstawioną jej dokumentację w sprawie uznania cudu dokonanego za wstawiennictwem bł. Jana Pawła II.

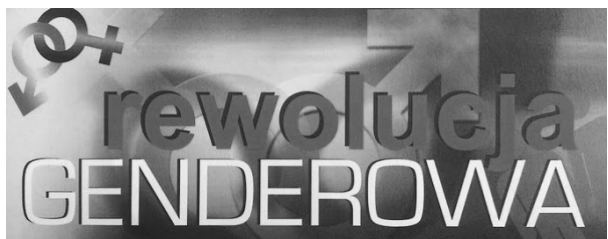
5 lipca – dekret papieża Franciszka w sprawie uznania tego cudu. Dyrektor Biura Prasowego Stolicy Apostolskiej ks. Federico Lombardi Si wyjaśnił, że chodzi o potwierdzone przez lekarzy i teologów z Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych niewytłumaczalne z lekarskiego punktu widzenia uzdrowienie Kostarykanki Floribeth Mora Diaz, cierpiącej na nieoperacyjnego tętniaka mózgu. Według prasy kobieta, oglądając transmisję beatyfikacji papieża Polaka, zaczęła do niego się modlić, po czym doznała nagłego uzdrowienia.

Gender – postęp czy śmiertelne zagrożenie dla cywilizacji życia i miłości?

Nieustanne zmasowane propagowanie pornografii, rozwiązłości seksualnej, rozwodów, homoseksualizmu, antykoncepcji, aborcji, eutanazji oraz ideologii gender jest wielkim zagrożeniem dla całej naszej cywilizacji. Za propagowanie demoralizacji odpowiedzialni są konkretni ludzie wyznający ideologię gender, która jest ich intelektualnym narzędziem. To prymitywna ideologia nie szukająca prawdy, ale służąca realizacji interesu jakiejś grupy. Jest ona wyjątkowo absurda, urągająca ludzkiej logice myślenia i poznania. Ideologowie nadali wyrazowi „gender” nowe znaczenie, a jest nim „płeć i seks”. Centralną tezą ideologii gender jest twierdzenie, że płeć człowieka nie

jest wrodzona, lecz określona kulturowo, tzn. wytworzona w procesie wychowania, przyjmowania pewnych gotowych wzorców. Czyli podstawą tej ideologii jest to, że nie rodzimy się mężczyznami i kobietami, ale stajemy się nimi przez wychowanie, własny wybór i upodobanie seksualne i w pewnym okresie życia będziemy sami mogli powiedzieć czy jesteśmy kobietą czy mężczyzną. Ideologia gender jest jedną z najgorszych duchowych chorób współczesności, to takie AIDS XXI wieku. Jest ona wytworem ateistów, negujących istnienie Boga, stąd są oni tak bardzo agresywni wobec chrześcijan, mówią tonem wyższości, pogardy i nienawiści. Ciągłe ubliżają, wyszydzają, brak im elementarnego szacunku, określają chrześcijan półgłówkami lub zacofanym ciemnogrodem. Nie szanują praw chrześcijan do udziału w życiu społecznym, szczególnie przez zamykanie dostępu do mediów, a sami poprzez przejęcie głównych mediów kształtują świadomość ludzi. Przekonani, że ludzie to nie dzieci Boże a zwierzęta, w związku z tym walczą o zalegalizowanie aborcji czy eutanazji. Sami pragną całkowitej dominacji, przejęcia władzy politycznej, żeby

zgodnie ze swoją ideologią stworzyć nowego człowieka. Stosują podstęp i przemoc medialną. Tacy ludzie kłamią, manipulują, fałszują, są naprawdę niebezpieczni. Zwykli ludzie często zmanipulowani przez środki społecznego przekazu nie mają rzetelnej wiedzy o prawdziwej naturze gender, nie wiedzą czym jest, do czego prowadzi i jakie będą jej skutki w społeczeństwie.

Skutkiem gender jest katastrofa demograficzna. Ludzie opętani seksem i egoizmem nie chcą mieć dzieci, nie są zdolni do wierności, do małżeństwa. Wszyscy widzimy, jest tyle seksu a coraz mniej małżeństw, coraz mniej rodzin, coraz mniej dzieci a tyle aborcji. Homo- i genderideologowie mówią, że homoseksualizm to równouprawniony sposób bycia człowieka. W rzeczywistości jest to jedna z patologii, to zaburzenie prowadzące do różnych chorób, m.in. AIDS, ale mimo tego wg. ideologii gender prawo pozwala popularyzować homoseksualizm. Celowo przemilcza się również fakt pedofilii wśród homoseksualistów wyolbrzymiając ten problem wśród księży, a proporcje wykazują, że na tysiąc pedofilów, którzy siedzą w więzieniach, przypada 400 gejów a w tym tylko jeden ksiądz. Ideologia gender to też propaganda legalizacji związków homoseksualnych. Tak naprawdę wcale nie chcą wiązać się z jednym partnerem, chodzi głównie o rozgłos i dowartościowanie ich w społeczeństwie. W ramach ideologii gender usiłuje się wymusić zmianę ról społecznych. Skoro płeć wg. ideologów jest umową społeczną to można ją plastycznie zmienić. W związku z tym namawia się chłopców, aby wchodzili w role dziewcząt, kobiet, a dziewczęta zachęca się do uczenia fachów typowo męskich. Rozpoczyna się to już od najmłodszych lat. Program taki realizowany jest już w Polsce w 86 przedszkolach, gdzie nie tylko ubiera się chłopcom spódniczki, zakłada peruki, plecie warkoczyki, maluje paznokcie, ale uczy się je, na czym polega seks. Podobnie uczniom podstawówki wprowadza się treści pornograficzne, uczy się m.in. jak się masturbować, czy stosować środki antykoncepcyjne.

Jesteśmy obecnie świadkami tego jak ideologia gender narzucana jest całym narodom. Wszystkie jej założenia to zamach na rodzinę, społeczeństwo i człowieka. Nie powinniśmy się jednak poddawać. Należy być czujnym, żywo interesować się tym czego uczą się nasze dzieci, protestować jeśli coś nie jest zgodne z naszym sumieniem, trzymać się wiernie autentycznej religii.

Opracowano na podstawie „Miłujcie się”

HiJK

Opracowano na podstawie „Miłujcie się”

Z życia parafii ...

Parafialna schola dziecięca

"Przynosili Mu również dzieci, żeby ich dotknął; lecz uczniowie szorstko zabraniali im tego. A Jezus, widząc to, oburzył się i rzekł do nich: «Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie, nie przeszkadzajcie im; do takich bowiem należy Królestwo Boże. Zaprawdę, powiadam wam: Kto nie przyjmie Królestwa Bożego jak dziecko, ten nie wejdzie do niego». I biorąc je w objęcia, kładł na nie ręce i błogosławił je." (Mk 10, 13-16)

W naszej parafii od września 2013 roku rozpoczęła działalność schola dziecięca, w skład której wchodzi dzieci z klas I – IV szkoły podstawowej. Jest to grupa ok. 20 osób chcących śpiewać na chwałę Panu. Śpiew prowadzą Klaudia i Natalia Zarzyczne, pomaga im Paweł Krajnik - młodzi ludzie wywodzący się ze scholi młodzieżowej. Opiekę duchową sprawują Kapłani naszej Parafii. Dzieci pod okiem Haliny Krajnik – nauczyciela i wychowawcy klas młodszych spotykają się, co piątek w świetlicy w Tarnawie Górnej. Podczas spotkania poznają nowe pieśni, integrują się wzajemnie poprzez zabawę, rozwijają swoje talenty muzyczne, a co najważniejsze mają możliwość w nieco inny sposób spędzić czas wolny. Swoim śpiewem modlą się podczas piątkowej Eucharystii. Włączają się również w oprawę muzyczną Mszy św. w pierwsze soboty miesiąca. Śpiew dzieci sprawia, że Eucharystia przeżywana jest w sposób wyjątkowy nie tylko dla nich samych, bo jak wiemy, „Kto śpiewa ten się modli podwójnie”, ale dla wszystkich parafian, a szczególnie dla rodziców. W okresie przedświątecznym schola ćwiczy kolędy i pastorałki, które będzie chciała zaprezentować podczas spotkania kolędowego w świetlicy w Tarnawie Dolnej.

/red/

❖*****❖

Adwentowy dzień Wspólnoty Ruchu Światło - Życie /RŚŻ/

W dniu 14 grudnia br. członkowie Domowego Kościoła rejonu Lesko przeżywali Adwentowy Dzień Wspólnoty Ruchu Światło – Życie w Dębowcu, w Sanktuarium Matki Bożej z La Salette. Z naszej parafii w spotkaniu wzięło udział 10 osób. Uczestnikom towarzyszyli kapłani odpowiedzialni za RŚŻ w rejonie, Moderator Rejonowy RŚŻ Ks. Janusz Łuc – Dyrektor Ośrodka Rekolekcyjnego w Rzepedzi i Moderator Rejonowy DK Ks. Roman Szczupak – Proboszcz Parafii św. Józefa Robotnika w Ustrzykach

Dolnych. Gościem spotkania był Moderator Diecezjalny RŚŻ Ks. Daniel Trojnar. Dzień Wspólnoty rozpoczęto pochyleniem się i modlitwą przy figurze Matki Bożej Płaczącej, gdzie także Ojciec Misjonarz przybliżył wszystkim orędzie Maryi z La Salette we Francji z 19 września 1846 roku. Zapoznał on z historią miejsca i obecności figury w Dębowcu. Następnie podczas konferencji głoszonych przez kapłanów rozważaliśmy fragment Ewangelii św. Jana mówiącej o spotkaniu Nikodema z Jezusem. Szczytowym momentem Dnia Wspólnoty była Eucharystia. Był też czas na wspólne rozmowy, dzielnie się radościami i trudnościami. Nie zabrakło wspólnego spotkania przy stole i modlitwy osobistej przed Najświętszym Sakramentem. Na zakończenie raz jeszcze wszyscy zgromadzili się przy figurze Maryi by otrzymać błogosławieństwo kapłana. Błogosławiony czas spotkania z Jezusem, Maryją i wspólnotą RŚŻ zapewne pozwoli jeszcze lepiej przygotować się na przyjęcie Jezusa podczas zbliżających się Świąt Bożego Narodzenia.

HK

Parafialny Oddział Akcji Katolickiej (POAK) w parafii Tarnawa powstała w listopadzie 1995 roku na rekolekcjach formacyjnych w Zboiskach. Założycielem i pierwszym prezesem był Stanisław Zarzyczny. W 1997 roku prezesem został Zbigniew Makarczak. Następnym prezesem POAK od 2002 r. została wybrana Krystyna Zajdel i funkcję tę pełni do dnia dzisiejszego. Na początku stycznia członkowie POAK adorowali żłóbek na każdej Mszy św. w naszym kościele, oraz w kościele dojazdowym w Olchowie. W święto Trzech Króli około 400 paczuszek przygotowanych przez POAK z mirrą, kadzidłem i złotem parafianie mogli zabrać, aby poświęconą kredą naznaczyć drzwi swoich domów. Jak co roku Prezes AK uczestniczyła w dwudniowych rekolekcjach u św. Andrzeja Boboli w Strachocinie, a 19 stycznia uczestniczyła na Radzie Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej i spotkaniu opłatkowym z arcybiskupem Józefem Michalikiem w Grodzisku Dolnym. Również 27 stycznia POAK z Poraża zaprosił członków AK z Dekanatów Rzepedź, Sanok I i II na spotkanie opłatkowe. W dniu 23 lutego odbyło się kolejne spotkanie Prezesów AK w Przemyśle z okazji II Kongresu AK Archidiecezji Przemyskiej. W pokongresowym spotkaniu w Rzepedzi uczestniczył ksiądz proboszcz Jan Krupiński oraz członkowie POAK. Ze względu na brzydką pogodę planowana Droga Krzyżowa na Gruszkę, odbyła się w kościele. Pani Maria Zarzyczna tradycyjnie, jak co roku opracowała rozważania poszczególnych stacji i przygotowała adorację Grobu Pańskiego na Wielką Sobotę. W dniu 13 kwietnia miał miejsce wyjazd do Krosna na II Kongres AK. Po uroczystej Mszy św. uczestnicy przeszli ulicami Krosna pod pomnik Jana Pawła II gdzie zostało odmówione Litanie do bł. Jana Pawła II. W naszym parafialnym kościele 10 maja modliliśmy się wraz z członkami AK z Łukowego i Rzepedzi z okazji 20-lecia posługi pasterskiej arcybiskupa Józefa Michalika. Na uroczystość do Strachociny z okazji 25-lecia sprowadzenia relikwii św. Andrzeja Boboli pojechało 13 pielgrzymów z naszej parafii. Na Bobolówce było również zakończenie II Kongresu AK Archidiecezji Przemyskiej. W dniu 25 maja odbyło się kolejne spotkanie prezesów w Strachocinie, omawianie spraw bieżących. Czerwiec to ogólnopolska pielgrzymka AK do Jasnogórskiej Pani. Co roku członkowie AK są współorganizatorami festynu parafialnego, jaki odbył się 30 czerwca. Na początku września Prezesi spotkali się w Strachocinie u swojego Patrona św. Andrzeja Boboli, by podsumować II Kongres AK. Odprawiliśmy Drogę Krzyżową z Relikwiami św. Nowo wybudowane stacje Drogi Krzyżowej wyglądają pięknie i dostojnie. Od 2001 roku w niedzielę poprzedzającą rocznicę wyboru ks. Kardynała Karola Wojtyły na Stolicę Piotrową w Polsce jest obchodzony Dzień Papieski. Od początku uczniowie naszego gimnazjum biorą udział w konkursie literackim o JP II i co roku ich prace zajmują czołowe miejsca. W tym roku Weronika Kruczek po raz drugi otrzymała wyróżnienie, a Paulina Zajdel i Klaudia Kloczkowska otrzymały pamiątkowe dyplomy, oraz pamiątkowe książki z dedykacją od POAK. Bardzo dziękuję Pani Mari Obal i Pani Annie Kruczek, które zachęcają młodzież do wzięcia udziału w tym konkursie, również są jurorkami i jeżdżą z nimi na finał. Dzięki ich zaangażowaniu wszystkie prace gimnazjalistów zostały wydane w formie książki. Z okazji Uroczystości Chrystusa Króla uczestniczyłam w nabożeństwie u Matki Boskiej Jackowej w Przemyśle. Dzięki hojności parafian, którzy podzielili się żywnością, przed świętami Bożego Narodzenia obdarowano najbardziej potrzebujące rodziny.

Krystyna Zajdel

Wspomnienie o śp. ks. Prałacie Józefie Jakiela

Wspomnienie poświęcić pragnę z okazji Jego 100- tnej rocznicy urodzin, która minęła w tym roku w dniu 11 lutego. Gdyby ks. Prałat leżał na naszym cmentarzu, to na pewno większość naszych parafian pamiętałaby o tych urodzinach przechodząc lub przystając z zadumą przy Jego mogile. Jednak ostatnią wolą zmarłego ks. Prałata było to, by spocząć na cmentarzu w rodzinnej Jasionce koło Dukli. Jest to dość daleko, bo około 60 km od nas, więc tylko nieliczni parafianie wybierają się tam, by nawiedzić miejsce Jego wiecznego spoczynku, odmówić modlitwę, zapalić znicz, czy złożyć kwiaty. Czynią to corocznie dzieci i wychowawcy naszego przedszkola. Jednak Jego skromne życie, pracowitość, życzliwość i oddanie naszej parafii przez 33 lata sprawiło, że nasi parafianie pamiętają o Nim i modlą się za Niego. Dowodem na to są listopadowe wypominki. Nie było chyba na przestrzeni całego listopada ani jednego dnia, by ktoś nie prosił o wspomnienie ks. Prałata, a często powtarzało się to kilkakrotnie w ciągu jednego dnia.

Owocem tych wypominek była codziennie odmawiana Koronka do Miłosierdzia Bożego również za Jego duszę. Są to wydarzenia świadczące o wielkiej wdzięczności parafian oraz o tym jak głęboko wpisał się śp. ks. Prałat Józef Jakiela w nasze serca i umysły. Są to fakty świadczące również o tym jak bardzo nasi parafianie cenią sobie to wszystko co za Jego przyczyną i Jego staraniem zostało zrobione w Tarnawie i Olchowie zarówno od strony duchowej jak i gospodarczej.

Z okazji 100-tnej rocznicy Twoich urodzin drogi nam wszystkim Księżu Prałacie z jeszcze większą gorliwością modlimy się o to, by Twoja dusza zaznała wiecznej radości przed Tronem Boga, któremu całe życie z wielką pokorą służyłeś i do którego przez 33 lata wskazywałeś nam wszystkim drogę.

Od kilku lat Twoje Imię nosi nasze tarnawskie przedszkole i już u zarania życia następnym pokoleniom stawiamy Ciebie za wzór i uczymy ich cnót, które cechowały Twoją Osobę.

S. Zarzyczny

Klimatyzacja w Domu Ludowym w Tarnawie Górnej

W miesiącu listopadzie 2013r. Domu Ludowy w Tarnawie Górnej pozyskał nowoczesne urządzenia klimatyzacyjne i wentylacyjne. Sala Domu Ludowego została wyposażona w system 6-ciu niezależnych klimatyzatorów z możliwością regulacji temperatury pomieszczenia w zakresie +17 do +30 stopni C. Pomieszczenia kuchenne wyposażone zostały w odciąg pary, co pozwoli na polepszenie warunków pracy dla obsługi imprez. **Tym samym skończył się czas zaparowanej sali, wilgotnej podłogi i dyskomfortu wysokiej temperatury w okresie lata.**

Przedsięwzięcie było możliwe dzięki usilnym staraniom sołtysa pana Marka Marcinika, oraz wsparciu Burmistrza MiG Zagórz pana Ernesta Nowaka.

Kilka miesięcy wcześniej w pomieszczeniu pod sceną zainstalowano także dwie niezależne komory chłodnicze do przechowywania produktów żywnościowych oraz schładzania napoi.

Dzięki doprowadzeniu końcem ubiegłego roku do Domu Ludowego wody ze studni głębinowej, polepszyła się zdecydowanie jej jakość, a woda dodatkowo uzdatniana jest przez kontrolowany system uzdatnia co pozwala na bezpieczne użytkowanie jej w celach sanitarnych i żywieniowych.

W ubiegłym roku całkowitemu przeobrażeniu uległa także sama kuchnia, którą wyposażono w niezbędne urządzenia do produkcji posiłków oraz w naczynia niezbędne do pełnej obsługi wesel i innych imprez rodzinnych i środowiskowych.

Tym samym Dom Ludowy w Tarnawie Górnej, w pełni dostosowany został do współczesnych standardów obowiązujących w domach weselnych. Rada Sołecka zaprasza zainteresowanych do korzystania z obiektu. Rezerwacji należy dokonywać u sołtysa wsi pana **Marka Marcinika.**

JK

Cerkiew w Tarnawie Górnej zmieniła wizerunek.

Obiekt ten wśród naszych mieszkańców od dłuższego czasu wywoływał mieszane uczucia głównie ze względu na stan techniczny budynku i wynikające stąd zagrożenia. U przyjezdnych wzbudzał ciekawość i był często fotografowany.

Dla gospodarzy wioski odwiecznym problemem było zaniedbane otoczenie cerkwi stojącej jak by nie było w centrum naszej miejscowości, które podlega zarządowi Starostwa w Sanoku. Wielokrotne interwencje Rady Sołeckiej w Starostwie o uporządkowanie tego terenu nie dawały rezultatu, stąd powstał pomysł, aby przynajmniej w zakresie możliwym do ingerencji przy tego typu budowlach, zadbać o bezpieczeństwo i poprawę estetyki otoczenia cerkwi.

Problemem zajęło się działające przy naszej Parafii **STOWARZYSZENIE „Nasza Przyszłość – Tarnawa”**, które w 2013 r., przy współpracy z **Fundacją Bieszczadzką** zrealizowało własny projekt pod nazwą: **„Poprawa bezpieczeństwa i wizerunku otoczenia cerkwi w Tarnawie Górnej”**. W wyniku zaplanowanych w ramach w/w projektu prac, uporządkowano zaniedbane otoczenie cerkwi. Usunięto zbędne przedmioty, betonowe fragmenty

starego ogrodzenia cerkwi, zniszczone ogrodzenie studni, zakrzaczenia oraz drzewa rosnące pod murem i wokół budynku. Usunięto gruz, kamienie oraz nadmiar ziemi, wyplantowano teren, zasiano trawę, zainstalowano nowe ogrodzenie, odnowiono zamknięcia i zabezpieczono przed wejściem na teren cerkwi niepożądanym osobom. W celu poprawy jakości produktu turystycznego ustawiono tablicę informacyjną przybliżającą historię cerkwi i naszej miejscowości. Wszystkie prace niespecjalistyczne zostały wykonane w formie wolontariatu przez członków Stowarzyszenia. Przy uporządkowaniu terenu pomogli częściowo uczniowie Gimnazjum im. Jana Pawła II w Tarnawie Dolnej.

JK

„Projekt dofinansowano ze środków Programu „Działaj Lokalnie VIII” Polsko-Amerykańskiej Fundacji Wolności realizowanego przez Akademię Rozwoju Filantropii w Polsce” oraz Fundacji Bieszczadzkiej-Ośrodka Działaj Lokalnie w Ustrzykach Dolnych w ramach Funduszu Grupy Partnerskiej „Zielone Bieszczady”.

Z życia parafii ...

CHRTY

1. Kuzio Zofia
2. Gołkowski Emil
3. Ścieranka Michał
4. Rajchel Damian
5. Jaworski Dawid
6. Kaszycka Lena
7. Adamska Maja
8. Adamkiewicz Ines
9. Szczerkowski Marcel
10. Usyk Maja
11. Stach Hubert
12. Bylica Lilly
13. Wojcieszak Amelia
14. Furdak Lena
15. Komarska Julia
16. Ryniak Gabriel
17. Stach Julia

ŚLUBY

1. Żak Paweł – Marcinik Danuta
2. Wojtanowski Jacek – Różak Agnieszka
3. Pietruszka Mateusz – Sywanicz Edyta
4. Michalak Krzysztof – Rudy Katarzyna
5. Guzik Rafał – Pańczyszyn Katarzyna

6. Jakiel Jarosław – Smorul Aneta
7. Jabczanik Krzysztof – Malec Katarzyna
8. Maruszewski Mirosław – Śliwa Karolina
9. Haduch Mateusz – Malec Adriana
10. Penar Łukasz – Marcinik Barbara

ODESZLI DO PANA

1. Zarzyczna Katarzyna
2. Bochnak Adam
3. Kowalski Julian
4. Zarzyczny Józef
5. Mołocznik Zofia
6. Jaworska Agnieszka
7. Tomkiewicz Maria
8. Zajdel Krystyna
9. Kardasz Weronika
10. Marcinik Józef
11. Dudziński Mateusz
12. Stach Robert
13. Malec Zdzisław
14. Sadlik Waleria
15. Guzik Eleonora
16. Marcinik Wanda
17. Walko Paweł
18. Świdnicki Ryszard
19. Kaszycki Janusz

Parafialna strona internetowa: www.parafia-tarnawa.pl

Pragniemy poinformować, że nasza strona internetowa zmieniła swój wygląd oraz funkcjonalność. Obecnie jest to już profesjonalnie opracowana strona, którą staramy się na bieżąco aktualizować. Staramy się umieszczać wszystkie ważniejsze informacje dotyczące naszej parafii i nie tylko. Zapraszamy do przeglądania bogatej galerii zdjęć z wydarzeń w parafii, szkole i przedszkolu. Zachęcamy wszystkich do odwiedzania naszej strony nie tylko w okresie świąt, ale przez cały rok w kraju i poza jego granicami. Pragniemy także podziękować wszystkim czytelnikom za zakup ECHA, ponieważ z tych środków pokrywamy roczną opłatę za korzystanie z adresu strony. /red/

PODZIĘKOWANIE

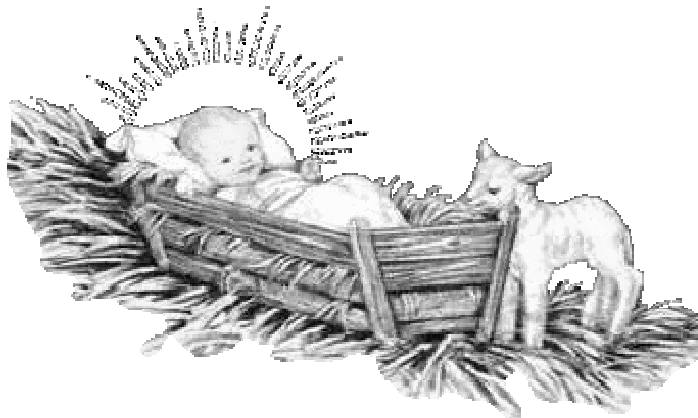
Zarząd Parafialnego Oddziału Akcji Katolickiej pragnie podziękować wszystkim, którzy zakupili kalendarz parafialny na rok 2014. Z informacji, które do nas dotarły wynika, że cieszył się on podobnie jak w latach poprzednich dużym zainteresowaniem, o czym świadczy również to, że wszystkie egzemplarze zostały sprzedane. Uzyskane w ten sposób środki finansowe są przeznaczane na pomoc w organizacji uroczystości w parafii, zakup potrzebnych szat i naczyń liturgicznych, oraz potrzeby związane działalnością stowarzyszenia.

Błogosławionych Świąt życzy Zarząd POAK

Witajcie kochane dzieciaki ...

Jest taki dzień, co rozpoczyna się dopiero po zmroku, z chwilą pojawienia się pierwszej gwiazdy na niebie. I tak naprawdę ta gwiazda to też jest słońce, tyle, że w innej galaktyce. Wigilia rozpoczyna święta Bożego Narodzenia - rodzinne święta pełne pięknych tradycji i podniosłego nastroju. Wieczór wigilijny jest często najbardziej uroczystym i wzruszającym wieczorem roku. Samo słowo „wigilia” pochodzi z języka łacińskiego i oznacza czuwanie. Takı był dawniej zwyczaj w Kościele, że poprzedniego dnia przed większymi uroczystościami obowiązywał post i wierni przez całą noc oczekiwali na tę uroczystość, modląc się wspólnie. Nasze czuwanie doprowadziło nas do betlejemskiej stajenki, by u żłóbka, w którym spoczywa Mały Jezus zaśpiewać Dzisiaj w Betlejem...

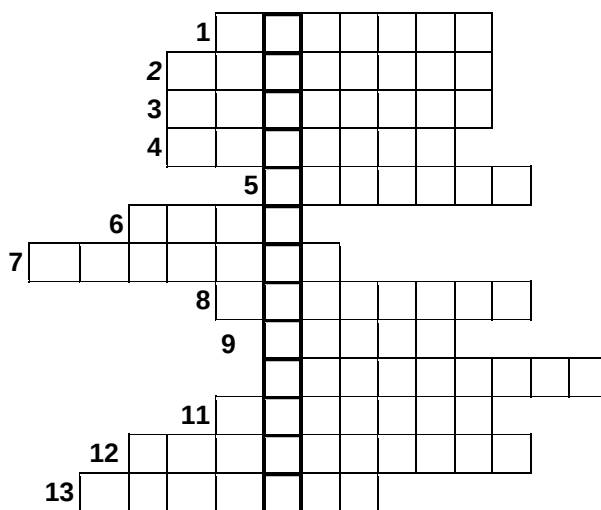
❖*****❖

Krzyżówka Krzyżówka Krzyżówka Krzyżówka KRZYŻÓWKA krzyżówka

1. Gdy pierwsza ... zaświeci.
2. Czekają pod drzewkiem.
3. Msza o północy.
4. Drzewo z gwiazdką na czubku.
5. Oplata świąteczne drzewko.
6. Nadchodzi ... Rok.
7. Czerwona wigilijna zupa.
8. Narodził się w Betlejem.
9. Puszysty, biały.
10. Uroczysta kolacja.
11. Przynosi prezenty.
12. ... nastrój lub wystrój.
13. Dzielimy się nim przed kolacją wigilijną.

Krzyżówka świąteczna dla dzieci

Rozwiązanie krzyżówki powstanie z liter umieszczonych w pogrubionych kratkach ułożonych pionowo.

Kupony z wpisanym hasłem oraz imieniem i nazwiskiem prosimy składać w zakrystii do 5 stycznia 2014 r. Wśród dzieci, które poprawnie wpiszą hasło rozlosujemy trzy nagrody książkowe. Informacje o wynikach losowania zostaną umieszczone na parafialnej stronie internetowej www.parafia-tarnawa.pl Powodzenia!

Redakcja:
Adam Zarzyczny
Halina Krajnik

Teksty:
Krystyna Zajdel, Stanisław Zarzyczny, Janusz Krajnik

Kupon: nr 18/2/2013

Imię i nazwisko.....

Klasa

HASŁO.....

